

Memento mori – S pandemií Coronaviru přišel čas znovu mluvit o smrti

(Tuto úvahu „Pamatuj na smrt“ přednesl začátkem minulého adventu Raniero Cantalamessa, kapucín, papežský kazatel)

Na začátek použiji slova papeže sv. Řehoře Velikého: „Někdy nás Bůh učí slovy, jindy však fakty“. Takovým faktem v této době k nám může promlouvat Bůh právě pandemií Coronaviru. Už mnoho let zapomínáme na to, že náš pobyt na zemi je ohraničen narozením a smrtí. Slovo *smrt* se z našeho slovníku skoro vytratilo. A tak tato pandemie připomněla celému lidstvu, že *jsme smrtelní!*

Moudrý pohled na smrt

O smrti můžeme mluvit v různých rovinách a z různých pohledů: Např. zvěstovat, že Kristus svou smrtí naši smrt přemohl a připravil nám cestu do věčného života. Nebo se zamýšlet nad skutečností smrti, jak ji prožíváme na základě lidské zkušenosti. A hlavně, jaký závěr si uděláme sami pro sebe. Co z toho vyvodíme sami pro sebe. Stane se pro nás lekcí, výzvou k dobrému životu?

Už ve Starém Zákoně se často mluví o smrti. Tak např.: »Nauč nás počítat naše dny, ať dojdeme moudrosti srdce,« prosí Boha žalmista (Ž 90,12). Tento způsob pohledu na smrt však nekončí se Starým zákonem, nýbrž pokračuje také v Kristově evangeliu. Vzpomeňme na jeho napomenutí: »Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.« (Mt 25,13) Připomeňme také závěr podobenství o bohatém člověku, který plánoval stavbu větších stodol pro svou úrodu: »Blázne, ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši a čím bude to, co jsi nashromáždil?« (Lk 12,20) a ještě jiný Ježíšův výrok:

»Co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši?« (Mt 16,26)

Přemýšlení nad smrtí je však vlastní kulturám všech dob a směrů až po sekularizované moderní myšlení. K čemu však dochází?

Převrácení vztahu mezi bytím a konečností života, kde není Bůh, ale ani žádné jiné nadřazené dobro, trvalé hodnoty, nebo aspoň přirozený zákon, vrhá člověka do pasti absolutní osobní svobody – můžeš si dělat naprosto, co chceš, co vyhovuje tobě, bez ohledu na ostatní...

Už sv. Augustin se zamýšlel: „Když se narodí člověk, lidé okolo něj mívají různé představy: snad bude krásný, nebo spíš ošklivý?, snad bude bohatý, nebo spíš chudý?, bude žít dlouho nebo jen krátce?... Nikdo však neřekne: Nakonec stejně zemře. Toto je v životě jediná naprostá jistota. Smrt je skutečnost, kterou potkáváme už při narození.“

Nejvýznamnější německý filosof 20. století – Martin Heidegger – definoval život na zemi jako „bytí-ke-smrti“, v níž je konec života pojímán jako jeho nedílná součást! A Dante Alighieri má také verš: „všechno na zemi jde smrti vstříc!“ Smrt prostě k životu (a nejen lidskému) na zemi neoddělitelně patří.

„Sestra smrt“ a její škola

Na základě technologických vymožeností a vědeckých úspěchů nám hrozilo, že se začneme podobat onomu muži z podobenství, který se cítil zajištěný na dlouhá léta. Současná pandemická situace nám však připomněla, jak málo může člověk „plánovat“ a rozhodovat o své budoucnosti *mimo víru*. Není však lepšího bodu, odkud pravdivě pohlédnout na svět,

sebe sama a na všechny události než právě smrt. Tehdy se všechno dostává na správné místo.

Svět se často jeví jako nesrozumitelná spleť nespravedlností a zmatku. Zdá se, jako by všechno přicházelo náhodně a neexistovala žádná soudržnost nebo plán. Jakási beztvář malba, v níž se všechny prvky a barvy zdají být náhodné, jako v některých moderních obrazech. Často vidíme triumf nepravosti a potrestání nevinnosti.

Existuje však bod, odkud můžeme hledět na tento ohromný obraz a rozluštit jeho význam. Je to »konec«, tedy smrt, po níž bezprostředně následuje Boží soud – zúčtování našeho života. Hledíme-li odtud, všechno nabývá správnou hodnotu. Smrt je konec rozdílů a nespravedlností, které jsou mezi lidmi... O kolik méně válek a krutostí by bylo spácháno na zemi, kdyby si násilníci a utlačovatelé lidí i celých národů uvědomovali, že také oni budou muset zemřít!

Pohled z perspektivy okamžiku smrti nabízí mimořádnou pomoc k dobrému životu: Jak by ses byl chtěl tenkrát zachovat? Jaký význam bys přikládal těmto věcem? Jsi v konfliktu s někým? Pohlédni na něj ze své smrtelné postele. Co bys býval chtěl udělat: zvítězit, nebo ustoupit? Stát si za svým, nebo odpustit? „Sestra smrt“ je skutečně naší starší sestrou a dobrým vychovatelem. Učí nás velmi mnoho, pokud jí dokážeme pozorně naslouchat. A církev se nesmí bát posílat nás do její školy.

Vysvobození ze strachu vede přes jeho poznání

Přemýšlení o smrti je „takřka jedinou zbraní“, chceme-li se vytrhnout z malátnosti dnešní konzumní společnosti, aby se nám nepříhodilo totéž, co vyvolenému národu, osvobozenému z Egypta: „Ztuchněl a zbudněl... Bohem, který ho učinil, opovrhl.“ (Dt 32,15) „Memento mori – Pamatuj na smrt!“ S pandemií přišel čas znovu mluvit o smrti.

Nejde však o vytváření strachu ze smrti. Právě naopak, protože Ježíš nás přišel z tohoto strachu vysvobodit. Je však zapotřebí poznat tento strach, abychom z něho mohli být vysvobozeni. Ježíš přišel učit *strachu před věčnou smrtí* ty, kdo neznali nic jiného než strach z časné smrti. Ježíš mluví o »Druhé smrti«, o smrti věčné! (Zj 20,6). Pouze ona si zaslouží skutečně jméno smrti, protože není přejitím, nýbrž strašlivou konečnou: „Běda těm, kdo umírají v těžkém hříchu.“ Právě kvůli záchraně lidí před touto tragédií musíme v našich kázáních znovu promlouvat ke křesťanům o smrti.

„Nebojte se smrti, která zabíjí tělo, nýbrž té, která má moc uvrhnout vás do pekla“ – (sv. Lukáš 12,4–5). Osten smrti se odstraňuje s odstraněním hříchu. A jakkoli nás nezbaví úzkosti, kterou s námi Ježíš sdílel v Getsemanech, budeme připraveni přijmout útěchyplné poselství o tom, že život těch, kdo věří v Boha, nekončí, nýbrž je proměněn, a když se rozpadne naše pozemské obydlí, je nám připraven věčný příbytek v nebi (sv. Pavel).

Prosebná modlitba Katecheze papeže Františka

Křesťanská modlitba je plně lidská – modlíme se jako lidé, jako to, co jsme – a obsahuje chválu a prosbu. Když totiž Ježíš učil svoje učedníky, jak se modlit, předložil jim modlitbu ‚Otče náš‘, abychom měli k Bohu důvěrně dětinný vztah a adresovali mu všechny svoje prosby. Prosíme Boha o ty nejvznešenější dary, totiž aby bylo lidem svaté jeho jméno, nadešla jeho vláda a uskutečnila se ve světě jeho vůle k dobru. V Otčenáši však prosíme také o jednodušší a všednější dary, jako je „vezdejší chléb“, čímž se míní také zdraví, příbytek a práce, tedy každodenní záležitosti, jakož i za svátostný pokrm – Těla Kristova, nezbytný pro život v Kristu, a také za odpuštění hříchů, a tím pokoj v našich vztazích, což je každodenní otázka, protože odpuštění potřebujeme stále. A na závěr prosíme o pomoc v pokušeních a za osvobození od zla.

Žádat, prosit je velice lidské. V Katechismu se píše: „Prosebnou modlitbou vyjadřujeme, že jsme si vědomi svého

vztahu k Bohu; jako tvorové nejsme zdrojem své existence, ani pány nad protivenstvími, ani svým posledním cílem, jsme však také hříšníci a jako křesťané víme, že se často odvrácíme od nebeského Otce. Prosba už je návrat k němu.“

Když se někdo cítí špatně, protože se dopustil něčeho zlého, zhrěšil, přibližuje se Pánu již tím, že se modlí ‚Otče náš‘. Někdy si můžeme myslet, že nic nepotřebujeme, vystačíme si sami a v životě jsme naprosto soběstační. Ano, občas se něco takového stává. Dříve či později se tato iluze vytratí. Lidská existence je velmi náročná. Duše se často podobá vyprahlé, bezvodé zemi, jak praví žalm 63,2. Všichni ve svém životě někdy pocítujeme stesk, samotu. Bible se nestydí ukázat lidství poznamenané nemocí, nespravedlností, zradou přátel či vyhrožováním nepřátel. Někdy se zdá, že se všechno bortí, jako by dosavadní život byl promarněn. A v těchto zdánlivě bezvýchodných situacích, kdy se domněle vše hroutí, existuje jediný nouzový východ, totiž zvolání, prosba: „Pane, pomoz mi!“ Modlitba dává problesknout světlu i v těch nejtmustších temnotách: „Pane, pomoz mi!“

My, lidské bytosti, sdílíme toto volání o pomoc s celým tvorstvem. Nejsme sami, kdo v tomto bezmezném vesmíru „prosí“: každý zlomek stvoření v sobě má vepsanu touhu po Bohu. Svátý Pavel to vyjádřil v listě Římanům takto: „Víme přece, že celé tvorstvo sténá a spolu trpí až doposud. A není samo. I my, ačkoliv už máme první dary Ducha, i my sami uvnitř naříkáme.“ To je krásně řečeno. Starokřesťanský myslitel Tertullian napsal: „Modlí se všechno stvoření; dobytčata a šelmy při vstávání klekají, a když vycházejí ze stájí a doupat, nelení vzhlednout k nebesům a po svém rozeznít svůj hlas. I ptáci, když vzletávají, rozepnou křídla do tvaru kříže, vnesou se k nebi a zpívají svou ptačí modlitbu.“ My lidé jako jediní se ovšem modlíme vědomě a víme, že se obracíme k Otci a navazujeme s ním dialog.

Nemusíme se ostýchat, cítíme-li potřebu modlit se zvláště v nouzi. Nestydíme se modlit: „Pane, potřebuji to“, „Pane, jsem v nesnázích“, „Pomoz mi!“ Volejme srdcem k Bohu, který je Otcem, a počínejme si tak i ve chvílích štěstí, nejenom za špatných okolností. Děkuje Bohu za vše, co nám dal, a nic nepovažujeme za samozřejmé! Toto si musíme vštípit: Pán Ježíš nás ustavičně obdarovává a všechno je milost-Boží dar. Přesto nedusme v sobě úpěnlivou prosbu, která v nás vyvstává spontánně. Prosebnou modlitbou totiž uznáváme omezenost svou i celého stvoření a svou závislost na Bohu Stvořiteli. On je vždy při nás a ochoten pomoci, i když se nám někdy zdá, že mlčí... V knize Žalmů neexistuje modlitba, v níž by pozvednutý hlas Žalmisty zůstal nevyslyšen. Bůh pokaždé odpoví – dnes či zítra, takovým či onakým způsobem, avšak pokaždé. Bůh naslouchá křiku těch, kteří jej snažně prosí. I našim zajímavým prosbám, těm, které uvízly na dně srdce, či těm, které se stydíme vyslovit. Otec nám chce darovat svého Ducha, který oživí každou modlitbu a promění všechno.

Bratři a sestry, modlitba je vždy otázkou trpělivosti. Jak obstojíme v čekání. Avšak celý náš život je očekáváním. Rovněž modlitba je neustálým očekáváním, protože víme, že

Pán na ni odpoví. Dokonce i smrt a hlavně Ďábel se třese, když se modlí křesťan, protože ví, že ten, kdo se modlí, má silnějšího spojence, než jsou oni: našim spojencem je Vítězný Kristus!!! Smrt i Ďábel byli v Kristu již poraženi, a přijde den, kdy všechno bude definitivní, a smrt i Ďábel už se nebudou moci posmívat našemu životu a našemu štěstí.

Naučme se prožívat očekávání, očekávat Pána. Pán nás přichází navštívit – nejenom o hlavních svátcích, Vánocích a Velikonocích, ale dennodenně v důvěrnosti našich srdcí, pokud jej očekávají. Pán je stále blízko, tluče na naše dveře, abychom ho nechali vejít. „Obávám se, že Bůh přejde kolem, aniž bych si HO všiml,“ říkával sv. Augustin. Pán přechází, přichází, tluče. Stále „krouží“ kolem nás. Pokud máš ale uši plné jiného hluku, neuslyšíš Pánovo volání. Bratři a sestry, *modlitba spočívá v očekávání a naslouchání Bohu.*

Křesťan a současný svět – Otec Marek Orko Vácha – kněz, cestovatel, učitel lékařské etiky.

Jaký má být křesťan v naší době, hodně vzdálené od víry a pravidel křesťanského života. Jaký zaujmout postoj? V podstatě je asi dvojitá možnost:

Všude kolem nás se pohybují lidé s různými osudy – váhaví, nejistí, zmatení, s rozbitými životy, rozbitými rodinami, mnohokrát vyměněnými vztahy... Po knězi někdy chtějí i pokřtít dítě, někdy si jen tak popovídat. A to, popovídat si, právě často chtějí i po tobě, Když zjistíš, že jsi křesťan. Jejich přítomnost ber vážně. Po tobě budou chtít odpověď na otázku „proč žijeme, k čemu a o čem to tady všechno vlastně je“. A když začnou mluvit, možná se dozvíš ty nejabrudnější scénáře a poznáš jejich hluboký smutek v duši. Buď velmi trpělivý a poslouchej, poslouchej opravdu pozorně, neodsuzuj, nedávej hned „svaté rady – příkazy!“ Možná jsi pro ně první, a možná jediný křesťan v okolí, a podle tebe si udělají obrázek o křesťanství. Jsou mnohem citlivější, zranitelnější, zoufalejší, než si myslíš! A když k nim budeš příkrý a tvrdý, stáhnou rolety a už nikdy nepřijdou. Pamatuj na Ježíšova slova: „*Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Zavíráte lidem království nebeské, sami nevcházíte a zabraňujete těm, kdo chtějí vejít.*“ Ty se snaž nezavazet, nezavírat a nezabraňovat, neposkytovat nevyžádané rady. Když dostaneš otázku, zkus krátce odpovědět. Rozhodně se po tobě nežádá nějaká teologická přednáška nebo hned nějaké důrazné příkazy či zákazy. Ale co se od každého z nás nejlépe očekává? Příklad živého a prožívaného křesťanství! Být světlem světa. Svým příkladem přivádět lidi blíž ke Kristu a ON se o ně už postará!

A ta druhá možnost? Když tvá víra vychladne, nahradí ji tvrdost a radikalismus. Uvěříš tlaku médií, že katolíci jsou ti, kdo řeší pouze antikoncepci, homosexuály, sex a potraty, případně ještě majetek. A začneš to skutečně řešit také ty. A ani si nevšimneš, že se z toho vytrácí Kristův duch. Když tvoje víra vychladne, začneš rozhodovat o tom, co papež má a co nemá dělat, co má říkat a co ne, s kým se má setkávat a s kým ne,

zda se smí modlit třeba i s protestanty či dokonce se Židy. Když tvoje víra vychladne, začneš na svých bližních hledat jen to zlé, a vždycky něco najdeš. Když tvoje víra vychladne, začneš řešit, v jaké poloze se má přijímat svaté přijímání, aby to bylo „důstojné“, zda jen v kleče a do úst, nebo výjimečně ve stoje, rozhodně NE na ruku! Zda má kněz při mši stát čelem k lidem nebo zády, a zda je to platné jen v latině. Když tvoje víra vychladne, začneš se v kostele otáčet a rozhodovat o tom, kdo ještě smí a kdo už nesmí chodit ke svatému přijímání. Když tvoje víra vychladne, přestaneš myslet na to podstatné, o co Kristu jde, a budeš se utápět v naprosto nepodstatných věcech, budeš tím jen ztrácet čas a nakonec prožiješ život v dost příšerné hořkosti s pocitem, že všechno je už špatně, jen to nikdo nechce chápat (kromě tebe).

Křesťan však má být *solí země a světlem světa*, NE jeho soudcem!!

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2021 ve Švýcarsku

KVĚTNÁ NEDĚLE – 28. března (März)

10.30 Klausenhof, Flüeli – Ranft
Zakončení duchovní obnovy

19.00 Zürich, Herz–Jesu Wiedikon

Dnes se žehnají zelené ratolesti a při bohoslužbě se čtou pašije.
Mše svatá ve **Winterthuru 4.4. NENÍ!**

ZELENÝ ČTVRTEK – 1. dubna (April)

19.00 Zürich, **Don Bosco – Italská misie**

Bohoslužba se slaví na památku poslední večeře Pána Ježíše na rozloučenou s apoštoly, při níž Ježíš ustanovil svátost oltářní a svátost kněžství. *Tentokrát slavíme společně s Italskou misí!!!*

VELKÝ PÁTEK – 2. dubna (April)

17.00 Zürich, **Don Bosco – Italská misie**

DEN *přísného postu* (je možno pouze 1x za den dosyta se najíst bez masitých pokrmů). Velkopáteční obřady připomínají Kristovo utrpení pro spásu celého světa.

BÍLÁ SOBOTA – 3. dubna (April)

18.00 Zürich, **Don Bosco – Italská misie**

Bohoslužbu začínáme v kostele u hlavního vchodu *žehnáním plamene velikonoční svíce!* Pak pokračujeme světelným průvodem k oltáři. Při mši sv. bude *obnova křestních slibů*; na konci budou požehnány *velikonoční pokrmy*. (Ve Winterthuru mše sv. **NENÍ!**)

NEDĚLE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ – 4. dubna (April)

10.00 Aarau, sál pod kostelem svatých Petra a Pavla (u nádraží).

Při mši svaté budou požehnány *velikonoční pokrmy!*
ZÜRICH – večerní mše svatá NENÍ !!!

SOBOTA VELIKONOČNÍ – 10. dubna (April)

18.15 Winterthur – Velikonoční mše sv.

2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ – 11. dubna (April)

19.00 Zürich, Herz–Jesu Wiedikon

SVÁTOST SMÍŘENÍ – před každou bohoslužbou nebo po předchozí domluvě!!!

Prožijme spolu s Kristem RADOSTNĚ Velikonoce!

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49 (**přátelské posezení** ve farním klubu po mši svaté každou **poslední neděli** v měsíci)
- Winterthur:** každou sobotu v **18.15** hod. v kapli Panny Marie u kostela St.Ulrich Rosenberg, Seuzacherstr. 1 (**přátelské posezení** u kafe po mši svaté každou **druhou sobotu** v měsíci!)
- Aarau:** každou **1. a 3.** neděli v měsíci v **10.00** h. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
- Luzern:** každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93 (V Aarau i Luzernu po mši svaté **přátelské posezení** u kafe)
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109 od **20.00** hodin. Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr. 109, Zürich (**Mimo školní prázdniny**)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco, od **19.00** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „**křížové cesty**“, v měsíci květnu „**májové pobožnosti**“. (**Mimo školní prázdniny**)
- První pátek v měsíci:** slovenská mše sv. v **19.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich (Od **18.45** hod. – ADORACE)
- Slovenské mše sv.:** v **Zürichu:** každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v **Basileji:** každou **1. a 3.** neděli v měsíci v **17.30** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v **Bernu:** každou **2. a 4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. v kryptě kostela Dreifaltigkeit na Taubenstrasse v blízkosti hlavního nádraží
v **Ženevě:** každou **2. a 4.** neděli v měsíci v **16.30** hod. v kostele St. Julien, Rue Virg.-Malnati 3, Meyrin
v **Lausanne:** každou **2.** neděli v měsíci v **10.30** hod. v Chapelle du Servan, Chemin E.-Grasset 12
v **St. Gallen:** jedenkrát za měsíc – nepravidelně, informace u paní Márie: mari.renshaw@gmail.com

Aktuální informace Čes. misie najdete na www.slovaci.ch/plus/Home/Krestania a Slov. misie na www.skmisia.ch !

Milí krajané, všichni zažíváme nejistotu této zvláštní „Coronavirové“ doby. Plánovat sice musíme, ale zatím stále nevíme, zda vše bude tak, jak je naplánováno. Je třeba sledovat aktuální informace. Ovšem **BEZ PANICKÉHO STRACHU a BEZNADEJE.** Pokud máme víru v Boha a snažíme se denně žít ve spojení s Ním, nemáme se čeho obávat. Samozřejmě jsme smrtelní a zranitelní, ale to je **normální součástí** našeho pobytu na zemi. A platí to pro celé stvoření: živou i neživou přírodu. Všechno má svůj začátek a konec.

Nechejme se tedy vést Bohem, který nás **VŽDY MILUJE**, do jeho věčného království, a nechejme to na **NĚM**, kdy nás zavolá!

Na všechny myslí, zdraví a žehná Otec Antonín Špaček, salesián, váš misionář

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA v roce **2021** je **NAPLÁNOVANÁ** (jako obvykle) ve Flüeli-Ranft v pensionu Klausenhof ve dnech **25.-28.3.** Zatím **není na 100% jisté, zda skutečně bude** (podle aktuálních Coronavirových opatření). **Přihlášky a dotazy směřujte telefonem na sekretářku misie paní Jobovou, T: 055-240 52 22.**

Obnovu má vést P. **Jiří ZEMAN**, z pražské arcidiecéze. Několikrát u nás byl už jako bohoslovec a diakon, byl nám udělit i své novokněžské požehnání.

POUŤ na MARIASTEIN se v roce **2021** se má konat druhou neděli v máji: **9.5.**, začátek mše sv. ve 12.30

NÁRODNÍ POUŤ DO EINSIEDELN v roce **2021** je naplánovaná na neděli **6. června**, poutní mše začíná ve **12.30** h.

Na pouť je pozván a účast slíbil Otec biskup **Pavel POSÁD**. Je naplánován křest dospělých, biřmování i 1. sv. přijímání.

HOSPODAŘENÍ ČESKÉ MISIE ZA ROK 2020:

Příjmy činily celkem **+32.777,- Fr** (sbírky, dary a příspěvky).

Celkové výdaje: **-35.797,- Fr** (běžný provoz, kancelář, časopis, cestovní náklady, charita...)

Rozdíl: **-3.020,- Fr.** Schodek je uhrazen z přebytku minulých let.

(Sbírka na **Indii** se do hospodaření naší misie nepočítá, celkem se zatím vybralo **6.100,- Fr**)

Při vánočních bohoslužbách jsme vybírali na sedmnáctiletého **Filipa** z farnosti Votice (vedle Benešova u Prahy), který si loni v létě při sportu zlomil tři krční obratle a bude trvale na invalidním vozíku. Celkem jsme do konce ledna vybrali **4.430,- Fr.** Náš dar bude použit na úpravu domu. Celá Filipova rodina „se slzami v očích“ upřímně děkuje!!!

Také v tomto prvním čísle Hlasu misie si vám dovoluujeme přiložit **složenkou na příspěvek** pro náš časopis (roční činí **12,- Fr**) i na **činnost České misie ve Švýcarsku.** Za každý váš dar už předem srdečný dík!

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Telefon: 044 -241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich, T: 044 - 272 52 76; offholend@swissonline.ch

